

Kossár Lajos 1922. március 16-án született Tatabányán. A szövő technikumot Győrben, a fonót Budapesten végezte. Dolgozott a Magyar Pamutipar Rt.-ben, a „Magyar Pamutipar Megalapítója” alapítványi elismerést még Szurday Róberttől, az akkori részvénytársaság igazgatójától kapta. Ezt követően a Losoncon működő posztógyárban folytatta munkáját az előkészítő részleg vezetőjeként. A háborúból hazaérkezve Tatán egy textilüzem (szőnyeggyár) helyreállításában tevékenykedett. Budapestre kerülve művezető vizsgát tett és mesterlevelet szerzett. A Váci Fonógyárban dolgozott tovább, ahol egy év múlva igazgató lett.

Ezután Tatán technológusként dolgozott, majd Bajára vezetett szakmai útja. A Bajai Posztógyárban igazgatóként tevékenykedve kivette részét a gyapjúipari rekonstrukcióban, beleértve újabb üzemek létrehozását Hercegszántón, Bácsalmáson és Dunafalván. Közben kollégáival nyújtott- és fésültfonási technológiát hoztak létre, meghonosította a gyárban a körkötést és a kötött kelmék transzferyomását, miközben az akkor már gazdaságtalan szövetgyártást kivezették a profilból.

KOSSÁR LAJOS

Az Újpesti Gyapjú Szövőgyárral történt összevonás után vállalati főmérnök lett. Nyugdíjba vonulása után csávolyi Egyesülés MGTSZ szövőelőkészítő üzemének műszaki tanácsadója volt.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek aktív tagja volt, többek között 1977-ben Elnökségi elismerő oklevéllel ismerték el egyesületi munkáját. 1953-ban a Könnyűipar kiváló dolgozója, 1955-ben Munka érdemérem kitüntetésben részesült, majd a Munka érdemrend ezüst fokozatát 1968-ban, arany fokozatát 1973-ban nyerte el.

KOSSÁR LAJOS

